

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.89 din 31.03.2021 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D229/31.03.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ proiectul de ordonanță de urgență, pentru următoarele considerente:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr.132/2011, cu modificările și completările ulterioare, intervenindu-se, printre altele, asupra normelor referitoare la perioadele care se iau în calcul la stabilirea celor 12 luni prevăzute la art.2 alin.(1), la acordarea stimulentului de inserție și la concedierea persoanelor revenite din concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap.

2. În raport cu prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, ale art.43 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, în preambul **trebuie prezentate mai temeinic și mai argumentat elementele de fapt și de drept ale situației extraordinare care justifică recurgerea la această**

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

cale de reglementare, precum și eventualele **efecte negative** care s-ar produce în lipsa neadoptării proiectului în regim de urgență.

Menționăm că nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a urgenței reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.

Precizăm că și Ministerul Justiției a semnalat insuficienta motivare a necesității recurgerii la calea delegării legislative.

3. Pe de altă parte, semnalăm că prin textul propus la **pct.2 pentru art.7 alin.(1)** este afectată substanța unor drepturi fundamentale - dreptul la protecție a copiilor și dreptul la protecție a persoanelor cu handicap, prevăzute la art.49, respectiv art.50, coroborate cu dreptul la egalitate de tratament, prevăzut la art.16 alin.(1) din Constituție - iar prin textul de **la pct.14 pentru art.25**, este afectat dreptul fundamental la muncă, prevăzut la art.41 din Constituție.

În primul caz sunt stabilite cantumuri diferite pentru stimulentele de inserție în funcție de vârsta copilului, deși copiii de aceeași vârstă au aceleași nevoi, asigurate din veniturile obținute de părinți. Afirmația este valabilă și pentru categoria copiilor cu handicap de aceeași vârstă.

În al doilea caz, se instituie cazuri speciale de concediere a persoanelor care beneficiază de stimulente de inserție, aducându-se atingere dreptului la muncă, deoarece va fi „încurajată” adoptarea unor comportamente arbitrare ale angajatorilor, care chiar dacă pot fi contestate, iar deciziile de concediere anulate, acestea vor fi generat deja efecte negative pentru persoana rămasă fără loc de muncă.

Curtea Constituțională a statuat că *„ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin“*. (prin Decizia nr. 150 din 12 martie 2020, paragraful 59). De asemenea, Curtea, printr-o jurisprudență constantă a reținut că *„verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»“* (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008 citată în multe alte decizii).

Prin urmare, este necesar a se analiza dacă adoptarea măsurilor menționate mai sus, pe calea unei ordonanțe de urgență este posibilă fără a încălca prevederile art.115 alin.(6) din Constituția României, republicată, conform cărora „**Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.**”.

O observație similară, cu privire la pct.14, a formulat și Ministerul Justiției.

4. La art.I pct.2, referitor la art.7 alin.(1), textele de la lit.a) și b) trebuie reformulate, astfel încât să fie eliminată discriminarea instituită prin teza a II-a de la lit.a), prin stabilirea unui quantum diferit al stimulentului de inserție, deși copiii persoanelor beneficiare au aceleași vârste.

Pentru respectarea egalității de tratament, quantumul stimulentului de inserție trebuie să fie identic prin raportare la vârsta copilului, deoarece necesitățile copiilor de aceeași vârstă sunt identice, una dintre acestea fiind plata serviciilor prestate de o persoană care se ocupă de îngrijirea copilului, în absența părintelui.

În altă ordine de idei, atragem atenția asupra tratamentului vădit injust care i se aplica părintelui ce a depus cererea pentru acordarea stimulentului de inserție înainte de împlinirea de către copil a vârstei de 6 luni/1an și părintelui care a depus cererea când copilul a împlinit 6 luni/1 an și o zi.

Prin urmare, **pentru evitarea oricărei discriminări**, propunem ca stimulentul de inserție să aibă **un quantum unic**, indiferent de vârsta copilului, așa cum se prevede și în norma *de lege lata*, cu precizarea că, dacă acesta se plătește o perioadă mai mică, bugetul de stat grevat într-o măsură mai redusă.

Referitor la textul preconizat pentru **art.7 alin.(2) teza I**, semnalăm că, prin renunțarea la sintagma „*Pentru persoanele care obțin venituri supuse impozitului potrivit art. 3, cu cel puțin 60 de zile înainte de împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani*” din textul *de lege lata*, prin care se încuraja revenirea în activitate cu cel puțin 60 de zile anterior expirării perioadei maxime de concediu pentru creșterea

copilului, dispare rațiunea acordării unui stimulent de inserție pe perioada de după împlinirea de către copil a vârstei de 2/3 ani. Rațiunea exista numai dacă persoana revenea în activitate înainte de împlinirea de către copil a acestei vârste.

Prin urmare, dacă norma propusă la art.7 alin.(2) teza I a vizat situațiile prezentate la paragraful al doilea din preambul, aceasta constituie o dispoziție tranzitorie și trebuie reformulată și marcată ca articol al proiectului, nu ca element structural al actului de bază.

Totodată, este necesară și reconsiderarea tezei a II-a, deoarece nu se înțelege dacă a fost vizat a se reglementa că persoanele care au efectuat toată perioada legală a concediului pentru creșterea copilului și au revenit în activitate anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor putea beneficia de stimulentul de inserție. Și în acest caz, semnalăm că textul are caracterul unei norme tranzitorii.

Altfel, prin păstrarea actualei sistematizări, textul de la alin.(2) are un vădit caracter retroactiv.

În aceeași ordine de idei, este necesară revederea coroborată a textului alin.(2) al art.7 cu textul de la art.IV și păstrarea unei singure norme.

Drept consecință, alin.(2) al art.7, fie va rămâne nemodificat, fie se reformula astfel încât să nu aibă nici caracter retroactiv, nici tranzitoriu.

Din aceleași rațiuni se vor reconsidera, modifica/reamplasa și textele de **alin.(3), (5) și (6)**, ale căror soluții normative decurg în mod organic din soluția normativă de la alin.(2).

5. La pct.14 referitor la textul preconizat pentru **art.25** achiesăm integral la observațiile formulate de ministerul Justiției la pct.6 din avizul său.

De asemenea, reiterăm observația formulată la pct.3 din prezentul aviz, referitoare la încălcarea afectarea dreptului fundamental la muncă.

În plus, din analiza coroborată a alin.(3) cu textul propus pentru art.7 alin.(2), semnalăm că soluția preconizată la **alin.(3) al art.24** va aduce atingere **principiului egalității în drepturi, prevăzut la art.16 alin.(1) din Constituție**, deoarece persoanele care au revenit la muncă după efectuarea integrală a concediului pentru creșterea copilului, anterior intrării în vigoare a prezentului proiect nu vor beneficia de extinderea cu 6 luni a interdicției concedierii, ci doar persoanele care au

beneficiat de stimulent de inserție, cu toate că și acestora le expirase perioada maximă de concediu pentru creșterea copilului.

La **alin.(5)**, semnalăm formularea improprie și imprecisă „*extinderea interdicției ... nu se mai aplică*”, fiind vorba de fapt despre introducerea/activarea unei cauze de concediere.

În plus, pentru evitarea oricărui dubiu în interpretare și a aplicării unui tratament discriminatoriu, este necesar ca textul **alin.(5)** să fie reformulat astfel încât să rezulte că respectivul salariat **va putea fi concediat, dar numai cu aplicarea în mod corespunzător a normelor incidente concedierii pentru motivul prevăzut la art.61 lit.a) din Codul muncii**, care vor fi indicate prin trimitere la articolele aplicabile. Exemplificăm cu:

- **art.62 alin.(2)** - „*În cazul în care concedierea intervine pentru motivul prevăzut la art. 61 lit. a), angajatorul poate emite decizia de concediere numai cu respectarea dispozițiilor art. 247-252”*

- **art.62 alin.(3)** – „*Decizia se emite în scris și, sub sancțiunea nulității absolute, trebuie să fie motivată în fapt și în drept și să cuprindă precizări cu privire la termenul în care poate fi contestată și la instanța judecătorească la care se contestă.*”

- **art.63 alin.(1)** - „*Concedierea pentru săvârșirea unei abateri grave sau a unor abateri repetate de la regulile de disciplină a muncii poate fi dispusă numai după îndeplinirea de către angajator a cercetării disciplinare prealabile și în termenele stabilite de prezentul cod*”.

Referitor la norma propusă pentru **alin.(6)**, semnalăm că acesta nu respectă prevederile art.8 alin.(4) teza I din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia, „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, fiind folosite exprimări precum: „salariatul se află sub protecția prevăzută la” și „interdicția la concediere devine inoperantă”.

În acest context, precizăm că în Decizia Curții Constituționale nr.22/2016, s-a statuat că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*”, orice act normativ trebuind „*să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat*” și că „*respectarea*

prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție”.

La soluția efectivă preconizată, constând în posibilitatea prevăzută pentru angajator de a concedia persoana revenită mai devreme din concediul pentru creșterea copilului (beneficiară a stimulentului de inserție) pe motivul desființării locului de muncă, persoană care, deși i se propune un post „în condiții de muncă similare/echivalente”, refuză acest post, semnalăm unele aspecte deficitare, determinate de imprecizia sintagmei citate:

- nu se prevede că și salariul aferent postului oferit va fi cel puțin egal cu cel aferent postului ocupat anterior solicitării concediului pentru creșterea copilului;

- postul oferit se poate afla la un punct de lucru al angajatorului din altă localitate, ceea ce presupune condiții salariale diferite, generate de costul transportului și de timpul mai lung petrecut pentru a ajunge la locul de muncă.

De asemenea, pentru a evita desființarea fictivă/arbitrară a postului de către angajator, este necesar să se precizeze că se vor aplica prevederile art.65 alin.(2) din Codul muncii, potrivit căruia „Desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă”.

În plus la **alin.(6)**, este necesar a se preciza că, în situațiile vizate, persoana se poate reîntoarce în concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, urmând să beneficieze de indemnizația aferentă.

La **alin.(7)**, propunem reconsiderarea soluției propuse, care în actuala redactare, va permite angajatorilor să invoce de o manieră abuzivă, fără posibilitatea verificării, a lipsei locurilor de muncă vacante corespunzătoare pregătirii profesionale, astfel încât salariatul se va afla în situația în care, imediat după revenirea mai devreme din concediul pentru creșterea copilului, să fie concediat.

La **alin.(8)**, semnalăm termenul excesiv de scurt - de 5 zile lucrătoare - pentru exprimarea consimțământului pentru ocuparea unui post în condițiile alin.(6), dat fiind că situația nu a fost generată de salariat, ci de către angajator. Pe de altă parte, trebuie prevăzut și

documentul prin care salariatului i se oferă un alt post și se menționează termenul de exprimare a consimțământului, act care, în opinia noastră nu poate fi decât decizia de concedere, astfel încât salariatul care se consideră nedreptățit să poată contesta legalitatea deciziei de concediere.

În plus, este necesar ca textul să prevadă aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art.75 și următoarele din Codul muncii referitoare la dreptul de preaviz.

Totodată, semnalăm că prin textele propuse la alin.(6)–(8), cu toate că nu există identitate de rațiune, situația persoanei revenită mai devreme din concediul pentru creșterea copilului (beneficiară a stimulentului de inserție) și care va fi concediată pentru că i se desființează postul, motiv care nu ține de persoana salariatului, ci de angajator, va fi echivalentă ca regim juridic situației persoanei concediate pentru **motive care țin de persoana salariatului**, mai precis pentru motivele prevăzute la art.61 lit.c) și d), adică în cazul în care, prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, se constată **inaptitudinea fizică și/sau psihică a salariatului**, fapt ce nu permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare locului de muncă ocupat, respectiv în cazul în care **salariatul nu corespunde profesional locului de muncă** în care este încadrat.

Prin urmare, situațiile menționate fiind diferite, dar aplicându-se același regim juridic, **normele sunt susceptibile să încalce principiul nediscriminării**.

O altă formă de discriminare rezultă și din faptul că potrivit art.76 din Codul muncii în decizia de concediere a unui salariat pentru motive care țin de persoana sa se va menționa în mod obligatoriu „lista tuturor locurilor de muncă disponibile în unitate și termenul în care salariații urmează să opteze pentru a ocupa un loc de muncă vacant”, pe când, din redactarea actuală a normelor propuse nu rezultă că i se va aplica un tratament similar salariatului care urmează a fi concediat pentru motivul desființării postului.

În altă ordine de idei, întrucât textele de la **alin.(4)-(8)** au caracter de norme speciale în raport cu dreptul comun - Codul muncii -, nu se poate prezuma că dispozițiile referitoare la concediere din Codul muncii se aplică și în cazurile speciale de concediere prevăzute în normele preconizate, ci acest aspect **trebuie prevăzut în mod expres**.

Mai precizăm că în absența unei trimiteri la dispozițiile incidente în materia concedierii din Codul muncii, din nou, textele preconizate menționate mai sus vor institui **soluții discriminatorii** pentru persoanele vizate în raport cu restul salariaților.

De asemenea, este necesar a se reglementa stimularea revenirii în activitate a părinților, finanțată de către stat, în cod corelativ cu instituirea unor norme descurajatoare pentru angajatori în ceea ce privește concedierea arbitrară a respectivelor persoane, deoarece, în caz contrar, costurile sociale asociate concedierilor, suportate tot de către stat vor fi mai mari.

6. La **art.IV alin.(1)**, precizăm că norma este lipsită de predictibilitate și deci susceptibilă să **încalce art.1 alin.(5) din Constituție**, deoarece nu rezultă motivul pentru care persoanele cărora le-a încetat dreptul la stimulentele de inserție anterioare intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot beneficia din nou de acest stimulent. Prin urmare, textul trebuie reformulat astfel încât să reiasă că persoanele care pot solicita din nou stimulentele **încă întrunesc cerințele prevăzute la articolele incidente din actul de bază**, aceste articole urmând a fi indicate prin trimitere, eventual și cu mențiunea „cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență”.

În plus, având în vedere că data intrării în vigoare a art.I din proiect este incertă, pentru ca persoanele cărora le încetează dreptul la stimulentele de inserție între data publicării prezentului proiect și data intrării în vigoare a art.I să nu se afle într-o situație nefavorabilă, generată chiar de incertitudinea datei de intrare în vigoare, propunem ca sintagma „înainte de intrarea în vigoare a art.I din prezenta ordonanță de urgență” să fie înlocuită prin sintagma „anterioare publicării prezentei ordonanțe de urgență”.

Totodată, pentru **evitarea caracterului retroactiv al normei**, este necesar a se preciza că stimulentele de inserție se va acorda numai începând cu luna depunerii cererii, dar nu și pentru perioada anterioară publicării prezentului proiect.

La **alin.(2)**, semnalăm neclaritatea normei, aspect care va genera dubii în interpretare, fiind necesară revederea acesteia, astfel încât să rezulte fără echivoc și fără caracter retroactiv când trebuie depusă cererea și începând cu ce dată se va acorda stimulentele.

Prin urmare, textul preconizat pentru art.IV este necesar a fi reconsiderat și reformulat, dar, așa cum am precizat mai sus, prin înglobarea soluției preconizate pentru art.7 alin.(2) din actul de bază.

***

Având în vedere aspectele semnalate mai sus, soluțiile legislative cuprinse în prezentul proiect necesită a fi reconsiderate și reformulate, cu respectarea dispozițiilor constituționale și a normelor de tehnică legislativă, urmând a se acorda o atenție specială situațiilor care reclamă adoptarea unor norme tranzitorii, astfel încât acestea să nu fie retroactive și lipsite de predictibilitate.

În cele ce urmează, formulăm unele observații de redactare și de tehnică legislativă, spre a fi avute în vedere cu prilejul definitivării noului proiect de ordonanță de urgență.

1. La **preambul, primul paragraf**, pentru rigoare, după titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.226/2020, trebuie inserată mențiunea „**cu modificările ulterioare**”, iar sintagma „aprobată prin Legea nr.69/2020, cu modificările și completările ulterioare” va fi înlocuită cu sintagma „aprobată **cu modificări și completări** prin Legea nr.59/2020, cu modificările și completările ulterioare”. Ultima observație este valabilă și pentru paragraful al doilea.

Totodată, la primul paragraf, este necesară completarea exprimării eliptice „nu constituie venituri din desfășurarea activității”.

La **paragraful al doilea**, pentru rigoarea exprimării, în loc de „reglementate la art.XI și XV” va figura „**prevăzute** la art.XI și XV”.

La **paragraful al treilea**, pentru o corectă exprimare, sintagma „este necesară o participare mai mare” se va înlocui prin sintagma „este necesară **asigurarea condițiilor pentru** o participare mai mare”.

La **paragraful al patrulea**, sintagma „aprobată prin Legea nr.132/2011” se va înlocui prin sintagma „**aprobată cu modificări prin Legea nr.132/2011**”.

Totodată, pentru respectarea stilului normativ, sintagma „se referă la acordarea stimulentului” se va înlocui prin sintagma „**prevede acordarea unui stimulent**”.

La **paragraful al cincilea**, din aceleași rațiuni, sintagma „stimularea întoarcerii timpurii la activitatea profesională” se va înlocui prin sintagma „stimularea reluării mai devreme a activității profesionale”.

În ceea ce privește considerentul exprimat la **paragraful al șaselea**, întrucât în proiect nu se regăsesc norme referitoare la aspectele menționate în acesta, este necesară fie eliminarea, fie revederea textului paragrafului.

2. La art.I, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă **partea introductivă** se va reformula astfel:

„Art.I. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, **publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.830 din 10 decembrie 2010**, aprobată **cu modificări** prin Legea nr.132/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

3. La art.I pct.1, în textul prevăzut pentru **art.2 alin.(5) lit.y)**, cu referire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2020, pentru corectitudine, mențiunea „aprobată prin Legea nr.69/2020” trebuie scrisă „**aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.59/2020**”.

De asemenea, pentru rigoare, construcția „și/sau de art.3” va fi înlocuită prin sintagma „și/sau de **prevederile art.3**”.

Totodată, după numărul și anul legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.132/2020, sintagma „cu modificările ulterioare” trebuie înlocuită cu sintagma „**cu modificările și completările ulterioare**”.

4. La art.I pct.2, întrucât intenția normativă constă în modificarea integrală a art.7 din actul normativ de bază, **partea dispozitivă** se va reda astfel: „2. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

5. La art.I, pct.3 se va reformula în acord cu exigențele normelor de tehnică legislativă, după cum urmează:

„3. La articolul 9 alineatul (5), se abrogă.”

De o manieră similară se va proceda și la **pct.8 al art.I**.

6. La art.I pct.4, din aceleași rațiuni, **partea dispozitivă** va avea următorul cuprins:

„4. La articolul 12 după alineatul (5), se introduc două noi alineate, alin.(6) și (7), cu următorul cuprins:”.

În același mod se va proceda și la **partea dispozitivă a pct.9 al art.I.**

La textul preconizat pentru art.12 alin.(7), după termenul „sensul” se va introduce termenul „prevederilor”, iar pentru evitarea repetiției, propunem ca formularea „pentru toate situațiile, cu excepția situațiilor prevăzute la” să fie redactată ca „pentru toate situațiile, cu excepția celor prevăzute la”.

7. La **art.I pct.5**, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, **partea dispozitivă** trebuie redactată astfel:

„5. La articolul 14 alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

8. La **art.I pct.10**, la textul prevăzut pentru **art.17 alin.(2)**, **partea introductivă**, pentru o corectă exprimare, este necesară inserarea prepoziției „la” în fața abrevierii „art.7” și înlocuirea expresiei „încetează cu ziua” prin expresia „încetează începând cu ziua”.

9. La **art. I pct.11**, în ceea ce privește textele preconizate pentru **art.18 alin.(1), (2) și partea introductivă a alin.(3)**, semnalăm că acestea sunt identice celor în vigoare.

Având în vedere modificarea art.17, trimiterile la alineatele acestuia, din cuprinsul alin.(1) și (3) vor trebui revăzute.

La textul preconizat pentru **art.18 alin.(5)**, pentru o corectă exprimare, este necesară revederea expresiei „verifică cauzele”, urmând a se proceda la schimbarea topicii și plasarea verbului „verifică” după expresia „agenția teritorială”.

Referitor la textul **alin.(6)**, pentru corecta sistematizare a normelor, propunem ca acesta să fie reformulat ca teza a II-a a alin.(5).

10. În ceea ce privește **pct. 12 și 13 ale art.I**, precizăm că, potrivit exigențelor de tehnică legislativă nu este permisă intervenția intercalată asupra unor elemente structurale firesc ordonate. Așadar, este necesară reformularea părților dispozitive ale acestor puncte, astfel încât mai întâi să fie modificat art.24 alin.(1), apoi să fie introdus alin. (1¹) și în final să fie modificat alin. (5), prin puncte diferite.

Prin urmare, va fi introdus un nou pct.13, urmând ca textele subsecvente să fie renumerotate în mod corespunzător.

11. La textul preconizat pentru **art.24 alin. (1)**, după titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2014 va fi inserată sintagma „aprobată cu modificări prin Legea nr. 266/2015”.

La **alin(5)** sugerăm eliminarea titlului Legii nr.554/2004, întrucât figurează anterior în textul actului normativ de bază.

12. La **art. I** actualul **pct. 13**, la art. 24 alin. (1¹), semnalăm că din titlul Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 a fost omis articolul genitival „a”, antepus substantivului „militarilor”.

13. La **pct.14** referitor la textul preconizat pentru **art.25 alin.(4)**, precizăm că alineatele din Legea nr. 80/1995, la care se face trimitere, nu au fost numerotate, astfel încât nu se utilizează redarea lor între paranteze.

14. Cu privire la textul propus pentru **art.II**, pentru rigoare, este necesar ca, după expresia „Hotărârea Guvernului nr.52/2011”, să fie introdusă mențiunea „*cu modificările și completările ulterioare*”.

Totodată, pentru o corectă exprimare, în loc de „*se modifică corespunzător*” se va scrie „*se modifică în mod corespunzător*”.

15. La **art. III**, este necesară eliminarea sintagmei „*din prezenta ordonanță de urgență*”, ca redundantă.

16. La **art.IV alin.(1)**, este necesară reluarea titlului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010.

17. Având în vedere multiplele intervenții legislative operate asupra Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, recomandăm ca, în cadrul art. IV, după alin. (3), să fie inserat un nou alineat, conținând dispoziția de republicare a actului normativ de bază, **după cum urmează:**

„(4) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 176/1.04.2021